

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

Τό φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρασμάς 4. Ή αθάνατος υπερτίμησης των παρὰ τῶν ὑποπρακτορέων ἀπαγορεύεται.

Ή ὄψη τῶν ἀναγνοστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὡς ἄδην.

Πολλοὶ ἀναγνοῦσαι τῶν ἐπαρχιῶν μᾶς ρωτοῦν πῶς θὰ μποροῦσαν νὰ ἀποκτήσουν τὰ θιβλια τῶν μηνιαίων ἐκδόσεων τοῦ «Μπουκέτου», τὰ ὁποῖα δὲν ἐπρόλαβαν νὰ προμηθευθῶν. Τοὺς ἀπαντῶμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο τρόποι: Ἡ νὰ μᾶς στείλουν τὰ θιβλια τῶν καὶ 8 δραχμῶν δι' ἕκαστον θιβλίον καὶ νὰ τοὺς τὰ στείλωμεν ταχυδρομικῶς ἢ νὰ δώσουν παραγγελίαν εἰς τὸ ὑποπρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» τοῦ τύπου τῶν καὶ ἔτσι θὰ τὰ ἀποκτήσουν ἀσφαλῶς.

A. K. Ἀλεξάνδρεια. — Τὰ θιβλια πού μᾶς ζητᾶτε δὲν τὰ ἔχομεν. — Ἀποταῖστε σὲ κανένα θιβλιοπωλεῖο. Δυστυχῶς ἡμεῖς δὲν διαθετομεν χρόνον διὰ νὰ σὰς ἐξυπηρετήσωμεν.

ΚΑΛΗΝ ΕΛΠΙΔΑ, Βόλον. — Ἀποστέλλοντες 4 θιβλια, ἡμπορεῖτε νὰ ἀποκτήσετε ὅλην τὴν σειράν τῶν ἐκδοθέντων ἔργων μας. Πρέπει ὅμως ἀπαραιτήτως νὰ μᾶς ἐμβάσητε καὶ τὸ ἀντίτιμο ἑνὸς ἑκάστου ἐκ τῶν θιβλιῶν πού θὰ μᾶς ζητήσετε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ. — Τὰ θιβλια σὰς τὰ ἀπέστειλαμε ἑμέσως μολὶς ἐλάβαμε τὴν ἐπιστολήν σας.

Ι. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ. — Θεσσαλονικὴν. — Τὸ ποιήμα σας κυριολεκτικῶς ἀπετυχημένον. Γιὰ ἰδεῖτε. Μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ποιήμα αὐτὸ :

ΓΑΛΗΝΕΥΣΙ

Ἡ θάλασσα ἐγαλήνευσε δὲν ἐρήμει
 Ὑπνώτου ὀϊ ἀνέμοι
 Δὲν σείεται οὔτε ἕνα κελῆμ
 Μὲ ἐνθιμίαια ; Ἐπέ μοι !
 Ὑπνώτου τὰ ἀστέρια εἰς τὸ στερεώμά τους
 Τὸ ρεῖμα ἐπάτασε εἰς τοὺς ὄχθους
 Βλέπουν τώρα γλυκὰ τὰ οὐεῖρά τους
 μετὰ τῆς ἡμερῶς τους μόχθους.
 Σὺ τί κἀνεις τὴν ὥρα ἐτοῦτη ;
 Κοιμάσαι εἰς τῆς φρεσὸς τὴ κἀλή
 Σὲ παρασύρουν ἀσώμῃ τὸ πλοῦτη
 Καὶ λησιμονεῖς τὴν δικήν σου ἀγάλην
 Πού ἀγρυπνεῖ καὶ κλαίει
 Πού εἶνε τοῦ ἔρωτος τὰ κλέη
 Ὅλα χάθησαν ἀλλομένο καὶ πᾶνε
 Καὶ τὰ σωθῆκα μου κἀγονται καὶ τσομορφῶνε !

Ἀκοῦστε, ἀγαπητὲ φίλε, τὴν συμβουλὴν μας. Μὴ γράφετε πλέον σίχους. Σχίστε ὅσους ἔχετε γράμει. Γιατὶ θρικοῦσε πολὺ μακρὰν τῆς τέχνης τῆς ποιήσεως καὶ τὴν ἀδικεῖτε καὶ τὴν κακοποιεῖτε θεινῶς.

A. ΜΑΥΡΙΔΗΝ. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Κύριε ἀρχισυντάκτη. Ἐπειδὴ τυγχάνω ἀναγνοστής τοῦ ἀγαπημένου «Μπουκέτου», ἀπεφάσισα σήμερον νὰ σὰς στείλω ἕνα μου κομματάκι γιὰ νὰ τό....»

Καίτοι γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι δὲν θὰ ἐγγραφθῆ, λόγω ἐπαγγελματικοῦ συμφέροντος.

Καὶ ὅμως σὰς τὸ στέλλω, Δὲν ἐννοῶμεν, φίλε κύριε, τί θέλετε νὰ πῆτε, γράφοντες ὅτι τὸ κομματάκι σας δὲν θὰ δημοσιωθῆ εἰς λόγους ἐπαγγελματικοῦ συμφέροντος.

Δὲν θὰ τὸ δημοσιώσωμεν δηλαδὴ διὰ νὰ μὴ μᾶς σκιάσετε τὴν φιλολογικὴν μας ὁδόν ; Δι' ὄνομα τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, πᾶς σὰς ἐπέραςε ἀπὸ τὸν νοῦν ἢ ἰδέα αὐτῆ !... Ἐξ ἄλλου τὸ πεζογράφημα σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Κοινὸν πολὺ, χλιδασιωπημένα πράγματα, γόρφο ἀπὸ τὸν αἰώνιον ἔρωτα...

Ἴδου ἐπὶ παραδείγματι, ἡ ἀρχὴ τοῦ πεζοῦ τραγουδιοῦ σας :

Ἡ ΑΝΥΠΟΜΟΝΗΣΙΑ
 «Μιὰ θεομάδα ἔχω νὰ σὲ δῶ ἀπ' τότε πὺ ἐβρυγες, ἀγάπη μου γλυκεῖά, καὶ ὅμως χρόνος δὲλόληρος φάνηκε στὴν ἄνοιάν μου.
 Ἡ σκέψις μου πετὰ διαρκῶς μπροστά σου, σὲ κάθε σου ὄμμα καὶ σὲ παρακολουθεῖ παντοῦ.

Ὅταν τὰ θράβου πέφτιν νὰ κοιμηθῶ, τ' ὄνομά σου προτρέφο γιὰ προσεχὴ στὰ χεῖρά μου. —

Ὅταν πάλι κοιμοῦμαι, ἡ σκέψις μου ἀγρυπνῆ σὲ φέρνει κοντά μου, καὶ σὲ περὰ μὲρὸς ἀπ' τὰ μάτια μου, ὄμορφη, ὁμοσάτη καὶ γοητευτικὴ πάντα.

Ἀλλ'ὄνο τότε μέσα στὸν ἔντο τὰ χεῖρα μου νὰ σὲ πᾶσω, νὰ σ' ἀγκαλιάσω ἔτσι δά, σφιχτὰ στὴν ἀγκαλιά μου, καὶ νὰ ρουφήξω τὸ νεκτάρ τῶν χειλιῶν σου, γιὰ ν' ἀναστηθῶ καὶ νὰ νοιώσω βαθεῖα ὡς τὰ κόκκαλα τὰ ρέγι τῆς ἡδονῆς, πὺ μόνο σὺ εἶσαι σὲ θέσι νὰ μοῦ δίνης.

Κι' ὁ νοῦς μου τότε πλανεῖται σ' ἐκείνες τῖς ὄνειρέμεντες φεγγασόλιους στεροδρανεῖς, πὺ σφιχαταγκυλισσόμενοι ὀριζιζόμεσταν αἰώνια πίστι πάνω στὴν ἀγάπη μας κλπ. κλπ.»

Διαβάστε Ἐλληνας πεζογράφος. Θὰ μῆτε εἶται σὸ νόημα τῆς τέχνης. ΓΙΑΡΓΟΝ Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ, Ἀστυδάμαντος 36, Παγκράτι, Ἐναῶθα. — Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

«Κύριε διευθυντῶ. Παρακολουθεῖ τὸν Ἑλληνικὸν Περιοδικὸν Τύπο μὲ ἐνδιαφέρον καὶ χαράκιμα γιὰτὶ τὰ περισσότερα περιοδικὰ μᾶς κἀτάθροσαν νὰ κυκλοφοροῦν ἄρτια. Δυστυχῶς ὅμως μὰ ἀνορθογραφία ἀνάμεσα τοὺς ἀποτλεῖ ἡ «Ἀτλαντίς». Ἀρ' ὅτου ὀϊ ἐγχαῖνοι συνεργάται τῆς ἀπεχόρησαν ὁμα'ἰκῶς, λόγω ἀδυναμίας πληρωμῆς τῶν ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτητοῦ, θεώρησε καλὸ νὰ προχειρογεμίσῃ τῖς σελίδες τῆς μὲ ἔργα πολλῶν διανομῶν Νεοελλήνων «Λογοτακχνῶν» πὺ εἴκολε τοὺς συγκεντρωσε ὑπὸ τὸ ὀνοματίον τῆς Ε. Φ. Α.

Κάθε ἐβδομάδα σερβίρει σελίδες μὲ ἀρστουχηματικὰ διηγήματα φρίκης, τρόμου... ἀγάτης καί... ἀροσιώσεως, ὅλα ἔργα ἐκλετῶν... Γάλλων, Ἀγγλῶν, Αἰθίοπων κλπ. λογοτεχνῶν, γεννηθέντων... ἐν Ἑλλάθῃ καὶ ἀπὸ γονεῖς.. Ἐλληνας. ! Καὶ βλεπῆ κανεῖς — τεῦχος 25, σελὶς 11 — «Τὸ ἄλλο ἐγὼ» τοῦ Ἀνδρέα Νομικοῦ, παρουσιαζόμενον ὡς Ν ο μ ι κ ο Ὡ Σ ε ε ρ δ ν ἄ καὶ σὸ ἴδιο τεῦχος σελὶς 16 τὸν ἴδιο ὡς Ἄ ν δ ρ ο Ἄ Σ ο κ ι μ ὶ ν. Ἐχομεν ὅμως καὶ ἔξαιρέσεις. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς κἀνον κἀτ τιμοῦτο : Παρίωνεν ἕνα ἔργον καὶ βάζουν... τὴν δικήν τους ὑπογραφή. Παραδείγματος χάριν : Ὁ κ. Πρόδρομος Πατριῶς, πρῶτος τοῦ Παραρτήματος τῆς Ε. Φ. Α. στὴ Θεσσαλονίκη καὶ πρῶτος συνεργάτης τοῦ περιοδικοῦ ὀκειτοῦντῃ τιμῆμα θεοπειμένης ἐπιστολῆς τῆς διδος Γιάννου Βεῖρας, ἐλεκτηῖς συναδελφῶν καὶ τὸ προσητήρισε σὲ ἕνα διὰ τοῦ ἔργου ἑμφρόλου λογοτεχνικῆς ἀξίας.

Ἐχετε ὑποχρέωση, κ. Διευθυντά, μετὰ τῶν λοιπῶν θευθυντῶν τοῦ ἰστολοῦ Περιοδικοῦ Τύπου τὴ εἰδοποιήσετε τὸ ἔστω καὶ ἐλάχιστον ἀναγνωστικὸ κοινὸ τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ περὶ τῆς ἀτάτης, τὴν ὀποιῶν ὑφίσταται κλπ. κλπ.»

Σὰς εὐχαριστοῦμεν, φίλε κύριε, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας καὶ τὰς ὀδοσιβεις σας. Ἐχετε ἀπόλυτον δικηο. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει ἀστυνομία, ὄστε λογοκρισία γιὰ τὰ περιοδικὰ. Ἐταί εἶνε καθεὶς ἐλευθέρους νὰ κἀνῃ ὅτι τοῦ ἀρεῖ. Τὶ νὰ πράξωμεν ἡμεῖς ; Τὸ κοινὸν ἄς κρίνη καὶ ἄς ἐκτιμήσῃ τὰ πράγματα.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Ὅλοι αἱ κομψαὶ κυρίαὶ τῶν Ἀθηνῶν ἀγοράζουν μόνον τὰ καλλυντικά

«Ράδιουμ»

τῶν ἱατρικῶν ἐργαστηριῶν τῆς ἱατροῦ

ΧΡΥΣΟΥΛΑΣ ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

Ὅδηγια Δωρεάν — ὁδὸς Καραγεώργη, Σερβίας 8 Τηλέφ. 21566.

Η ΠΟΥΔΡΑ "RADIUM," ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ